PHOSPHORVS HERMETICVS

Quo
tùm Antiquorum, tùm Recentiorum improbatis,
tamquàm difficultatibus obnoxijs,
Viæ ſiccæ, & Viæ humidæ
Magiſterijs,
Compendioſa Methodo probatur
Sublimiorem Philoſophorum Lapidem
Ex ſolo Auro elici debere

Ad Sacram Cæſaream
Maieſtatem
LEOPOLDI
SEMPER AVGVSTI

TEOPHYLVS NOVALCKINDVS.

FANI. M. DC. LXXXIII.

Apud Gaudentium. *DD. Superiorum Licentia.*

BIBLIOTE

Sacrę Cęſareę Maieſtati
LEOPOLDI
SEMPER AVGVSTI
GLORIAM, ET FOELICITATEM.

IN ſolo Sole terreno, ampliſſimi Regni Mineralis cunctæ, quamuìs congregatæ, & collectæ ſint vires, (Sacratisſime Imperator, ſemper Auguſte), eò tamèn ob corrupti Sæculi inſcitiam peruentum eſt, vt quæ per ipſius ignea ſpiracula ſingulariter' diſseminantur, per fuliginoſam Chemicorum turbam atris, ac denſis in tenebris quærantur: Hinc Phœbus Regno in tanto derelictum ſe videns, ad Te, qui Mundi Sceptrum, & Gubernacula tenes, proſtratus confugit,

immenſa Tua bonitate ſibi prommittens, à ſeditioſa illa dementium colluuie non ſolùm tutum Patrocinium, ſed Regia, & Imperiali virtute Tua in Regnum cum integra obedientia debitam ſuorum Ciuium reuerſionem: Hilari igitùr vultu excipias ipſum, qui ſi gratiam tuis in oculis inuenerit, currentem illam Lunam, omnia hoſtilitèr peruadentem ità ſiſtet, vt in poſterùm Maieſtati Tuæ Sacratiſſimæ ſit annua vectigalia tributa obſequentiſſimè præſtitura: Vale in æternum.

AVTHORIS

Ad Candidum Lectorem Præfatio.

IAm Hermeticæ Diſciplinę Germani Philoſophi, & ingenui Profeſſores, qui ſiccam Viam ſibi familiarem reddidere, ſatìs, ſuperquè demonſtrarunt, ex Mercurio, tàm vulgari, quàm ab imperfectis educto, ac Auro, & Argento venalibus, præparatis, ſimùl reſolutis, mòx ſeparatis, ſubtiliatis, digeſtis, ac iuxtà Sapientum Regulas iterùm commixtis, & per conuenientem ignis ſubminiſtrationem ad vnitatem redactis, decantatum Philoſophorum Arcanum elici poſſe, imò deberi; Qui verò humidam Viam conſecuti

ſunt, omnia metallica formalitèr ſpreuere, & seriò Poſteritatem edocuerunt, Lapidem illum præcioſiſſimum eruendum dumtaxàt fore à Subiecto quodam Minerali, Mercuriali, & Sulphureo, quod nobis ſub nomine Metalli Primi, ſiuè Maſculi, ob ſui ſingularitatem, ac Electri quoquè mineralis immaturi, indigitarunt, quæ ſanè Methodi differentia Tyrones non ſolùm plerumquè torſit, verùm & ſpectatæ notæ Philoſophos eò deduxit, vt Artem fallaciſſimam, inuita Minerua, deprędicarent: Recenſiores attamèn Scriptores, infęlicem errantium ſortem commiſerantes, tali Labyrintho inuolutos extricarunt, & vtriuſque Magiſterij Theoriam non ſolùm Mundo communicarunt, verùm & completam Praxim ità antè oculos poſuerunt, vt obcæcati penitùs, ac ſine vl-

lo mentis lumine non immeritò poſſint iudicari, quos Veritas ipſiſſima non patebit. Lubens tamèn fateor, id nequaquàm intelligendum pro Philoſophaſtris Sophyſtis, qui, ſuperbia turgidi, per fallaces ſillogiſmorum argutias intima Naturæ penetralia peruadere, ſibi temerè ſupponunt; Vt verò iſti tandèm reſipiſcant, & conuerſi Veritatem cognoſcere poſſint, decreui breuitèr primis in Capitulis, de his ſingillatìm diſſerere; In reliquis verò irradiare ſibi complacet mentis acumen Phoſphorus noſter, qui altiùs ſcandens, internitentem illam Phæbi ſcintillulam erigit ad ſublimiora: incredibilem ſanè paradoxum, horrendum, nè dicam, Monſtrum, tàm ignarus, quàm aliqualitèr prudens Vulgus, Mortalibus Me obijcere, primo animi impetu ſuſurrabunt;

bunt; at Ego, qui ipſisſimam Veritatem ſcribere profiteor, iuro ſacroſanctè, Phoſphorum hunc talem emiſſurum lucem, vt credentibus Introitum apertum ad occluſum Regis Palatium ſit oſtenſurus; non credentibus verò, & caliginoſo ſuo cerebro fidentibus, eam ſit perniciem incuſſurus, vt oculorum immedicabili lippitudine oppreſſi, Cymmerias prolapſuri ſint in Cryptas, Veſpertilionum ad inſtàr, Solem non ſolùm, verùm & ipſius lucis ſplendorem haùd quaquàm ferre perpetuò valentium. Fęlices inter doctos fulgebunt, qui ſcriptis fidem adhibebunt; Miſerimi verò intèr infeliciſſimos non credentes peribunt. Quidquid ſit, nil ad Me; Contrà negantes Artem iraſcor ſolùm, & inſipientiſſimos illos, qui extremè immoderatiſſimo non ſolùm

exci-

excipiunt cachinno, ſed aſperiùs, quàm par eſt, Hermeticam Diſciplinam iurgijs calumnijs, probris, maledictis, & exſecrationibus inſectantur; Hiſce ſanè *Sycophantis*, ac Coruis dignum foret reſponſum, *Margaritis non veſci Porcos*, nec ignorantes, & Pſeudophiloſophos regiæ menſæ Solis admitti noſtri: ſed Oſoros quoſcumque abſque conuitis (vt morigeratum ſpectat Philoſophum) vocem intorquere, ac declinato capite acquieſcere ab experimento, mitiùs elaborabimus, quod cum Adepti, mihi noti placito (qui mecum tractans familiaribus litteris multa communicauit) diuulgabo, quo Operator quilibet mediocris, redarguentium ignorantiam, & Peſulantium incredulitatem reprobare queat, ità tamèn exponam, vt Veritas, non diuitiæ, poſſibi-

litas, non opes, refulgeant: prò cuius intelligentia (gratis nunc elargior mihi cum adepto citato impertitum munus) ſupponendum, cuiuslibet Corporis metallici exteriùs interiori alicuius correſpondere, viceque verſa, interiùs exteriori alicuius eſſe affine; quarè in transmutatione operæ prætium eſt, vt centrum cuiuſcumquè imperfecti conſideretur, & cum quo habeat correſpondentiam, tùnc ſi inueniatur conuenire cum Sole, cum Auro per debita media coniungatur, & inſeparabilitèr vniatur; ſi cum Luna, idem cum Argento præſtetur, ſicquè per vnum ſubuenitur alteri, & relictis fæcibus ſeparabitur in teſta nucleus à cortice, optimum à peſſimo, incombuſtibile à non fixo, & adurenti, reliquum ignis deuorabit; Sed accedamus ad prommiſſum experimentum,

tum, nè tamquàm à propoſito diuerſi exſibilemur, ab Aduerſarijs, quod, oh vtinàm ex condigno ingurgitent! Saturnus, puta, in ſuo centro conuenit cum Luna, quarè ſi nitro ſæpiùs comburatur, dabit Argentum in teſta, & hoc ſecundum Operantis induſtriam: videte Lectores, an manus Charitatis porrexerim, vt mentem ad altiora erigere poſſitis; mirificas namquè Naturæ dotes ſi olfeceritis introrsùm, diuturna decoctione magis alterabitis, conſequentèrquè maiorem argenti copiam nanciſcemini; Hic priùs volentibus operari, quàm ſcire ſatisfecimus, ideò ſcrutantibus altiùs, & experimenta tentantibus non abſque cauſarum cognitione, æquum cenſuimus (ne ab ipſis vti inuidioſi taxemur) conſulere, vt ſedulò, ac diligentèr ponderent, quæ ſcripſerimus, ſincerè

admonentes, non ſolùm ſe Veritatem, ſed commodiora pro neceſſarijs impenſis parare poſſe, dumodò prȩſcriptis, & prȩſcribendis inſiſtant veſtigijs, quibus directi vltrò perfectiora reliqua reddent imperfecta Metalla. Tres igitùr, (vt clariſſimè, & abſquè ambiguitate loquar) libræ Saturni, fuſi in ſartagine ferrea incinerantur cum vnica libra Saliſnitri pulуerati, continuè ferreo baculo agitando, quòad probè Saturnus ſit calcinatus; Calx hæc in Capella Argentum cum lucro, quamuìs paruo, reddet; quæ ſi vltrò communi abluetur aqua, deſcenderequè elaborabitur per Botum, iterùmquè incinerabitur, media ſed tantùm libra ſupradicti Salisnitri, in ſubtiliſſimum pulуerem contriti, clarè perſpicietur opulentiorem Artifici commodare teſtam, Argentum, & lucrum

crum multiplicari; hùc vſquè etiàm nolens currenti calamo proinſipientibus, vaniſſimis, ac omnium perinaciſſimis me explicui, & inuitus, oblitus Sanctum non deberi canibus: Me iterùm ad probos maioribus conuertam, qui ſi naturalium cauſas Prudentèr, & ſtrictim percurrent, & iuxtà rationem, non verò placitum, operabuntur, non difficultèr in mirabilia exaltabuntur, ac ſibi, ſuiſquè vehementer expedient, cum non ſit ratio diuerſa vnius ad duo, vnum ſi quidèm habenti vniuerſi conclamant Philoſophi, leue, vltròquè leuiſſimum ad duo peruenire, licèt hoc cum grano ſalis, factis, videlicèt ſubtiliationibus, & operationibus; Aliam pijs, miſericordibus, ac dignis hìc paritèr lubet accendere Facem, qua magis clarè illuminaturi ſint, & perſpecturi ſupra-

ſcriptam Veritatem: attendant quæſò aures doctrinæ auidas, eruditas, ac ſacapaces habentes, ideò præfatum Saturnum, in calcem redactum, Lunam tribuere modico cum lucro, plerumquè etiàm notabili cum expenſarum iactura, quià arſenicalia ſulphura trahunt, ſecumquè in teſta abripiunt Argentum, vt Metallarijs notum eſt; quarè multotiès, imò paſſim, apùd Auctores perlegimus, & præcipuè *Paracelſum*, *Arnaldum*, *Raymundum*, *Cortalaßeum*, ac innumeros alios, priſcorum adeptorum documentum extitiſſe, vt imperfecta de neceſſitate forent pręparanda, ac purificanda, antè ipſiuſmèt Lapidis proiectionem, ex eo quod non minima ipſius pars fęcibus cumbiberetur terreis, & arſenicalibus, ſicquè haùd exiguè, eius virtus, & actiuitas retunderetur, ſiuè impedi-

pedi-

pediretur; Si ergò Lapis qui eſt agens, omni perfectione reſulgens, patitur ſub arſenicali fumoſitate; quid patietur ſub eadem Luna, quæ Metallum eſt ſimplex? Quamobrèm firmiſſima comprehendendum intelligentia, Retinaculum aliquod, quod, per Philoſophos multotiès exaratum, Saturno incinerato, & abluto antè ipſius per deſcenſum reductionem, apponēdum ſit; mòx calcinatio, vt ſuprà, reiteranda, & mox calcinatum Metallum cinericio exponendum; hoc ſi quis præſtare nouerit, qua micans, & inſignita luce Endimioni obuiam Cynthia procedat, immortalitèr gaudens contuebitur: idagate Tyrones, indagate quæsò naturalium cauſarum rationes, nèc flloccipendite, quę dixerim: opus veſtrum in retinaculo reddite robuſtum, illud quæritur contemplando,

& la-

& laborando, non detexi, quià *Geberi*
mentem in hoc ignoro ; ſcio tamèn
facilè inueniri à ſuſtinentibus patien-
tèr ignem ; ille ſiquidèm laborantes
ab expenſis, & paupertate vindicat
omnes ; vſquè hùc peruenit Adeptus
ille, cui ſanè pernotum eſt retinacu-
lum, ſed ampliorem mecum, & cum
altero Familiari explicationem inten-
dere noluit ; dicam tamèn pro inge-
nuis, quid proprio Marte inuenerim,
& probarim: antèquàm vt ſcripſi in-
cineratum Saturnum teſte examini
ſupponerem ablutum, ſuper ipſum
Salem tartari volatilizatum aliquotiès
permixti, vt ſcanderet, & quęſtus cum
expenſarum compenſatione ſucceſſit
non inualidus; Modum volatilizandi
detegere prohibeor ab Hermeticis, &
Præſertim ab illuminatiſſimo *Helmon-*
tio, in Medicis aſſerente, *quouſquè*
Sal hoc

Sal hoc non peruenit, vix aliud peruenire Arcanum, de quo tamèn hìc eius ſuppoſita doctrina candidè refero, leuis eſſe eius præpapationem momenti, ſi recte nouerimus, quid Tartarus, & quid Sal ſit, & per ſimilia, ſummam fixi ſuperantia, cuncta volatilizari: Si fata vobis, ò Lectores erunt ſecunda, quantùm mihi ex æquitate teneamini, conſpicietis; Sed iàm grauatus audio inſurgentim Philoſophaſtrorum Turbam, Canum inſtàr propoſitioni noſtrę oblatrantium, Saturni centrum Solem eſſe, non Lunam, & propter hoc cõmunitèr à Philoſophis *leproſum* appellitari *Aurum*, quod paritèr eius in calcinatione manifeſtiſſimè indicat, & comprobat apparens color rubeus; Sed vos candidi ſinite Lectores, ſinite hos tenebricoſos pſeudophiloſophari; iſti namquè ſi conſideraſſent

Plumbum (vt in Correctione Fatuorum edocemur) ex terreo ſulphure, & combuſtibili, àc ex Argento viuo groſſo, mali, peſtimiquè ſaporis, ac virtutis debiliſſimæ conſtitui, quo fit, vt per conceptam ignis violentiam facilè corrumpatur, intellectu coniectaſſent, antiquos Philoſophos, hoc ſimilitudinariè, & ſimulatè partim veriſſimè commentos fuiſſe, vt ignaros, & incautos, ſuperficialem litterarum ſonum, non internum verborum ſenſum animo complectentes, deluderent, ac deperderent; color ſiquidèm ille rubeus, qui in Saturni Amauſo apparet, prouenit ab externo Sulphure motore, quod ideò vt extrinſecum, facilè per Nitrum comburitur, quo diſſipato, Saturni ex centro puriſſimum emergit Argentum: *Metallica Aſtronomia Trithemij* cordatiſſimè lecta,

ćta, & perlectam ſupraſcriptam Mæchanicam ſatis, ſuperquè confirmabit, quamuìs Lunæ pondus Saturnum impartiri, & iurè, tradiderit: caueant tamen in eius lectura Studioſi, ne feruido ingenio hallucinentur. Clariùs loqui non licèt; Verùm non inficior depuratum Saturni Mercurium, vt & reliquorum Metallorum in veriſſimum Aurum non poſſe definiri, ſed hoc abſquè Sophorum Lapide ſuccedere nequit, niſi cum aliquali intentione, & reuiuificatione Metalli, vt probat *Claueus*, de qua vt mihi adhùc practicè ignota, non eſt, quod diſſerem, Vaniſſimos eos imitando, qui de ſe multa temerè pręſumentes, aniles nugas, & fabellas turpiſſimè ſcribellarunt, ſicquè Mundo ſe irridendos præbuere; Nobis hactenùs ſufficiat tradito Saturni experimento Artem ab impo-

ſtoribus vindicaſſe in Peritorum decus, & gloriam, in hæſitantium, & errantium directionem, in proteruè deniquè negantium opprobrium, & perpetuam confuſionem. Sed tempus eſt tædio longæ Præfationis, & nimis quàm par erat, in longum extenſæ, cunctos exſoluere, & noſtram in ſequentibus Capitulis proponere, & comprobare Sententiam. Dixi.

CAPVT PRIMVM

Declarat intentionem Phoſphori.

MVltos Philoſophorum Lapides, quàm plurimas Tincturas, in-& ſupèr Particularia multa, Phoſphorus noſter contendit dari tùm cum Priſcis, tùm cum Neotericis Philoſophis, qui, vt paſſim apùd Adeptos

ptos videre eſt, *Baſilium Valentinum*, *Iſaach Hollandum*, *Paracelſum*, *Doroneum*, *Gaſtonem*, *Cortalaſſeum*, mentitos ſuis in ſcriptis non fuiſſe vnanimitèr pronunciarunt; ſed ſublimiorem Lapidem, & Medicinam cum *Marſilio Ficino in Tractatu de Arte Chemica*, ex ſolo Auro, ſolaquè Naturà, conſici firmiſſmè tenet, de quo in hoc Libello particularitèr diſſerere profitetur: Eiuſdem verba formalia ſunt in Capitulo decimo ſexto, quibus ſic ſe habet: *Mineralem Lapidem trifariam diſtinguimus: Philoſophorum Lapis ex ſolo Auro, ſolaquè Natura conficitur, & is eſt ſublimior, qui omnes ægritudines curare à Philoſophis perhibetur; Alius ſimplex Lapis eſt, quando ſola radix, & ſulphur Auri, aut Argenti, in fine ſpiritibus inferiorum Corporum augumentantur, vbi hæc pondera; Vnum ad tria, vel duo ad ſeptem,*

in

in minori Turba poſita diſcutiuntur, ſolo ſulphure indigens, aut Aureo, aut Argenteo: ad ſulphur aureum tres rubelli Spiritus, ad Argentum verò tres albicantes reducuntur; Modò duo ſunt Sulphura, & ſeptem Spiritus, ex quibus nouenarius ille numerus excreſcit, atquè colligitur, de quo plerique in hunc vſquè diem ſtolidè ſunt commentati: Tertium Lapidem omnium Metallorum ſulphura cum ſuis Spiritibus conſtituere dicimus. & quæ ſequuntur &c.
Idem abundè confirmat in quibuſdam fictis quæſtionibus, quas factas recenſet a quodam *Illardo* in Prouincia Catilania, vt eius ingenium credo, vnuſquiſque admiraretur, profundiſſimè ſiquidèm illas, & tàm ſagaciſſimè compoſuit, ac intellectui conſonas, & adæquatas, vt ab Oraculo Reſponſa ſanè data videantur; illis namquè ſic totam Artem breuibus complexus

fuit,

ſuit, vt Sapienti nil in principio, medio, & fine reliquerit neceſſariò deſiderandum, quàm ſolum medium, cuius in præparatione, & recta ponderis adminiſtratione tota ſanè deliteſcit ipſius Corporis aurifici profunda alteratio, & phyſica reſolutio: præciſum placet hìc ſubnectere reſponſum ad Quęſitum, vtrùm poſſit fieri Philoſophorum Lapis ad conuertenda imperfecta Metalla in Solem, & Lunam, igne iudice? *In Auro namquè,* inquit, *ſunt omnia Metalla eſſentialitèr cum ſuis terris in colore multiplici; ex terra eius cum eſſentia ſua conficitur Lapis, qui natura ſua omnem immunditiam aufert, & proiectus ad imperfecta fixat ea perpetuò.* Et poſteà ſequenti in Quęſtione ſubiungit, *quod illa eſſentia eſt anima media natura, quæ permittit vnam formam conuerti in aliam, & quod color*

Auri

Auri eſt Corpus Animæ, mediæ Naturæ; Intentio igitùr Phoſphori noſtri præcipua, & finalis eſt, quòd vnicum venale Aurum, colore ſuo ſeparatum, & diuiſum, coniunctum iterùm, & exaltatum, ex ſe ſolo perfectiſſimam, & ſublimiſſimam Tincturam ſuppeditare poſſit ijs, quos verè æquus amauit Iuppiter, & ardens euexit ad æthera Virtus; & quod paruipendendum non eſt, laborem profectò requirit reſpectù aliorum Lapidum, & Tincturarum, ità inſenſibilem, vt Vaſorum habita ſufficienti quantitate, Operatio quouis mediocritèr inſtructo Artifice facilimè abſoluatur: Huic ergò inſiſtant alacritèr omnes, reliquaquè prętermittant Arcana, tamquàm difficultatibus ſummis, & periculis obnoxia: Nàm ſi quis intendat Opus cum venali Mercurio perficere, oportet

cum

cum *Gebro* illum à ſuperfluis terreſtreitate, & humiditate liberare, quod deſidis non eſt ingenij hominis, nec duræ ceruicis, licèt in Capitulis ſparſis abſolutum tradicerit modum peragendi, qui vltrò difficilimus, prima quamuìs fronte mediocris apparet, nàm per me ex eius mente ſublimandus venit, & cum quibus non conuenit, & cum quibus conuenientiam habet, quę vltima Męchanica ità deterruit Modernos Operantes, vt Magiſterium impoſſibile deſperati crediderint, & ideò imperfectum relique rint, quoniàm cum ſublimatione ipſius à Corporum perfectorum calcibus oculis viderunt amplius inſici, & denigrari, quæ cuncta illis exitij, & cauſa mali omnis fuere, dum etenim momentaneum bonitatis incrementum ſperatum, non viderunt, la-

bores proprios, veros, reales, naturales, & phyſicos ob inſcitiam longo tędio defatigati, oh quàm abſurdiſſimè dereliquerunt: Quidam verò Moderniores non indoctè putarunt, neceſſariò Argentum viuum vulgare ad hohomogeneitatem non ſolùm per ſimplicem ſuperfluitatum auferentiam redigendum, ſed & ipſi deficientia neceſſariò introducenda fore, quæ tamèn à Corporibus perfectis non eſſent comparanda, (vt ego paulò ſupra innui de intentione *Gebri*, quidquid dicant alij) ſed ab imperfectioribus deſumenda; aſt multiplices eorum opiniones, propria confirmatæ experientia, qua fundamentalitèr imbutæ, proprio Genio complacuerunt, Tyrones nouis in Labyrinthis implicuere, quippè cùm *animandum* alius dixit *Mercurium cum Regulo Stellato*,

alter

alter *cum Plubbo ſolo*, alter *cum ſingulis ex imperfectioribus omnibus*, quæ res effecit, vt multiplici Sententiarum diuerſitate territi Opus ommiſerint, nihilquè de Arte crediderint; Sagaciſſimi verò, qui illud Metallorum primordiale principium agnouerunt, firmiter concluſerunt, *Mercurium vulgi quomodòcumquè præparatum, nullatenus Magiſterium noſtrum ingredi poſſe*; Alij verò non totalitèr illum reiecere, ſed tradiderunt *indigere præcitato Mercurio Sophyco, qui illum extimè, & intimè repurgaret, & ſoluendis Metallis redderet aptum*; Alij verò dixere *id quoquè liquorem Alchaeſt præſtare poſſe*, verùm quoniam multi legerunt apud *Helmontium*, qui ſuis in Scriptis veridicus iurè ab intelligentibus cenſetur, *Mercurium venalem per ſimplicem ipſius abſtractionem congelari, & figi in Arcanum illud*

Corallinum examina, cæmentaquè ignis ſuſtinens, hanc ſententiam totalitèr improbarunt, cùm Sophorum Mercurius non fixus, ſed volatilis eſſe debeat: Si verò laborare quis percupiet cum Spiritibus inferiorum Corporum, auro ſoluto copulatis, & ex ijſdem pulueres, aliquo modo tingentes conficere, audiat quæſo, quid mihi ſcripſerit notus Adeptus, Eius præciſa ſunt verba: *Qui ſic operatus fuerit, plerumquè ſanè in Quartali, Antimonio, & Cæmentis, non conſtantia, & fixa inueniet adulterata Metalla, quæ transſmutata videbantur: fixitatem namquè, in igne perſeuerantem nullatenùs acquirere valebunt, niſi per multiplices, repetitaſuè ſolutiones, congelationes, decoctiones, & fixationes, quæ non niſi laborioſè, & difficilimè parantur; Ego ipſe*, (idem ſubiungit Adeptus) *tibi atteſtor candidè id*

Ro-

Romæ, & Mediolani Opus ſumma cura paratum vidiße à quodam Peritiſſimo Neapolitano Bernardo, cuius tamèn non perfectè tranſmutata Metalla, debitarum Operationis reiterationum defectu, tertio, & plerumquè ſecundo tormento euaneſcebant: Ex illis ergò ſi quis quæret materiam Opus magni laboris (ſic deniquè concludit) *vtilitatis minimæ inſumpſiſſe poſt tempus aliquod experietur; ſin verò formam conetur præparare, quod non eſt impoſſibile, illam Auri formam, vel Argenti ex Adeptorum conſenſu illuminandam cenſemus, quod & totum requirit Hominem, nec tam modicum impendium, oportet etenim, vt verbis familiaribus alloquar, vnam formam conuertere in aliam, ita vt ex duabus vna abſque binario reſultet; ſic etiàm de Corpore intelligendum eſt, alitèr duo centra obtinerent vnicam pæripheriam, vel duæ pæripheriæ*

vni-

vnicum centrum, quod eſt abſurdum; Viderint ergò Lectores, quid ſcripſerim, nam hìc per tranſenam totam detexi Naturam cùm modis, diuerſos procreandi Lapides; Arcana capiant, qui poſſunt; Nàm quamuìs multi diuerſa dixerint, longè veriſſimum eſt, vnumquemque ſuam ſibi mereri fidem, nam per diuerſas Vias ſemper tenderunt ad idem, quas facilè dignoſcet, qui Tumbam Semyramidis, olim à putatitio Phyloſopho phantaſticè, non Hermeticè ſigillatam, & Vniuerſo Orbi mox recluſam ab Anonymo (quem præcæteris veneror, ipſe ſiquidem fuit primus, qui me à multifaria errorum confuſione reuocauit) perleget diligentèr; Ad illum ergo remitto Lectores, cùm ſit tempus meam comprobare Sententiam,

CA-

CAPVT SECVNDVM.

Auctoritatibus, & rationibus phyſicis probat ex ſolo Auro præcioſiſſimum confici Philoſophorum Lapidem.

TEſtificabuntur ad credendam Veritatem, prætèr Rationes in medium adducendas, philoſophicæ auctoritates, quibuſcùm ex communi Sententia non altercandum, ſed contiſcendum venit, illis ſiquidèm detrahere inſipientis eſt: præterſuprà allegatum, *Marſilium Ficinum*, *Alberti*, illius cognomento, *Magni* doctrinam non icongruum duxi recitare, quam edidit in Libro *de concordantia Philoſophorum in Lapide* capitulo quinto, in quo de Corporibus perfectis diſputans, ſic allocutus eſt: *Sed de ſecundo, ſcilicet de corporibus perfectis, vt ſuprà*

iam

iam ſtatim tactum eſt, fateor, quod valdè difficile eſt, talitèr Corpora per ſe ità digererè, vt in naturam Mercurij, ſiuè mercurialem commutentur & fortè vita Hominis talem ſubtiliationem, ſiuè ſubtilitatem perfectè non expectarent, cùm tamen non ſit impoſſibilis, quià per ignis adminiſtrationem, videlicèt caloris, humiditatis, vt putrefactionis, etiam quantumcumquè ſint fortis compoſitionis, etiàm poſſunt alterari, & per conſequens in Mercurium benè ſubtiliari, tunc ob talis temporis longitudinem, non eſt inconueniens aſſerere, quòd benè poßit admitti præparatio cum rebus extraneis, ſcilicèt Salibus, & aquis acutis, putrefactionibus, & ſolutionibus, aſſationibus, & calcinationibus, ac alijs quibuſcumque, vt ipſa Corpora perfecta, quæ ſunt Philoſophorum, ſubtilientur, ſiuè in naturam Mercurij præparentur, & tunc talia remoueantur: paulò

infe-

inferiùs poſtea adijcit, *talem modum ſubtiliationis Corporum perfectorum tendere in naturam Mercurij, non verò in Mercurium viuum, quià ſi in Mercurium viuum, fruſtraneus eſſet labor, cùm poſſemus ſic operari in vulgari Mercurio:* Hanc roborant propoſitionem *Arnaldus in tertia Qæſtionum, Eßentialium, & Claueus*, ſi benè memini, *de triplici præparatione Salis aurifici, & argentifici*, vbi profitetur, *ſe nouiße modum, ſolo igne Aurum in Oleum conuertendi*, quod poſteà, neſciens, dubito, hoc noſtrum vniuerſaliſſimum Opus, Mercurio præparato, ac depurato indè miſcet, ſublimat, ac in Salem definit aurificum, & vt apud eundem manifeſtæ inſaniæ ſpeciem erit, ſi quis contrà ſillogizabit, hęc ideò probabiliter dixiſſe *Albertum*, quià repugnare non videtur naturæ, & proindè adiunxiſſe,

 vix

vix vitam Hominis, *imò non ſufficere*; in primis namque oppoſuit, *quòd ipſe vix fortè crederet*, & mox ſubiunxit, *cùmtamen non ſit impoſſibilis*: Quid ſibi vuli hoc, *quàm fateri verum eſſe*, *ſed valdè difficilè*; & ego, vt pro veritate dicam, exiſtimaſſem impoſſibile conuerſionem illam per artem, ni profundiſſimi Hominis, & tàm celeberimi Philoſophi ſententias venerarer, quas pernegare intolerandæ temeritatis eſſet; Si ergò cum rebus extraneis, ſcilicèt Salibus, & Aquis acutis, indè remouendis, poteſt Aurum ſubtiliari, & præparari in naturam Mercurij, à fortiori ſanè licet argumentari, id multò faciliùs præſtari poſſe per Menſtruum aliquod ſiuè Metallicum, ſiuè Minerale, quod Soli non ſit inimicum; & vt magis dicta mea confirmem, intelligentes rogo, vt attentè legant illud

Al-

Alberti capitulum, & videbunt ſanè, quod Sapiens ille locutus apparet de ijs primò, qui intendebant cum rebus extraneis Aurum pręparare in Aquam mercurialem, poſteà ſecundò, ſi benè Caput introſpexerint, vltrò per ipſos concludetur, & rectè, præcitatum *Albertum* non ſolùm affirmaſſe, vt ex eo ſolo poſſibilis eſſet Lapidis confectio, at inſuper fatebuntur ipſum haùd latuiſſe modum, quo talis præparatio breuiſſima, & longè facilima ſubtiliatione phyſicè foret aſſequenda, cum paulò inferiùs exponat: *Alij autèm alio modo ſubtiliant Corpus perfectum, ſeù per calcinationem, & tunc cum aqua argenti &c. ſeù alia ſolutiua aqua cum aſſatione, et iterùm Corporis reiteratione talia faciunt ubtiliando, & ſic laborant, quouſquè ipſa Corpora in Naturam Mercurij quòad tincturam totalitèr conuertantur.* Et in fine

Capitis aſſerit *fuiſſe multos Philoſophos, qui Lapidem notum, ſiuè perfectum Corpus, idèm depuratum, & ſubtiliatum in igne fixationis poſuerunt, dimmiſſa ſublimatione, & depuratione completa, & ſic in tantùm Lapidem fixauerunt, vt omni humiditate priuauerint, propterquod in deſperatione deducti ſint, quoniàm non intellexerunt, calcem priùs cum propria aqua exaltandam*; hoc in paſſu Albertus, profectò reijciens operationem priorem, vti laborioſam difficilimam ſimùl, ne dicam impoſſibilem, Magiſterij noſtri breuiſſimam operationem compendioſo quamuìs ſermone complexus eſt, quam nos integram ità dabimus in huius Libelli praxi, & ſi aliquo ſub velamine, vt vix fideliter Frater Fratri communicare poſſet: Per antedictorum ergò Scriptorum auctoritates luce meridiana clariùs apparuit,

Au-

Aurum per diuerſas pręparationes, &
ſubtiliationes poſſe reduci in naturam
Mercurij, quæ Mercurialis Natura
cùm omnium perfectiſſima ſit, indubi-
tatumquè apùd quoſcumque, & fir-
miſſimè inconcuſſum maneat, Aurum
in ſe continere ſulphur, quod ab in-
ternis fęcibus depuratum, & digeſtum
poſſit alia tingere, & tranſmutare Me-
talla, eiſquè impartiri ſibi ſimilem in
omnibus, & per omnia bonitatem, &
perfectionem, quis negare audebit ex
eo ſolo ſublimiorem Lapidẽ non poſſe
progigni? nec cum ſuperficialibus Lo-
gicis argumentandum eſt, quod Mer-
curius Auri à ſuo corpore ſeparari ne-
quit, niſi cum totali partium diſgrega-
tione, hoc eſt & Mercurij, & ſulphu-
ris; quamobrèm quotieſcumquè con-
cedatur noſtrum Auri Mercurium in
ſe habere ſuum proprium ſulphur, de

ne-

neceſſitate concludendum, quod ſemper erit Metallum fixum, malleabile, cum reliqvis alijs proprietatibus, quæ illi in ſui prima conſtitutione conueniebant; nàm iàm ſuprà cum *Alberto* expoſuimus, ſolutionem noſtram non tendere in mercurium viuum, & currentem, ſed in illam naturam mercurialem, quæ tota oleoſa eſt, & totus Mercurius viſcoſus, quam Naturam Mercurij Sohyſticę Scholæ nunquàm videre, nec in æternum videbunt, niſi in Diuerſorijs larga Meri compotatione æſtuantes, ac ebrij poſteà ſomniarint dormientes; Sed accedamus ad ſequens Caput, in quo & ratio altera fundamentalis apparebit, quam hic pro breuitate non adducere placet.

CA-

CAPVT TERTIVM.

Demonſtrat, quomodò Auri Phiſica Solutio inſtituenda ſit.

REm aggredimur difficilimam, & quæ impoſſibilis abſquè Sapientum decantato Mercurio videtur poſſe comparari; ſed ſi rectè perpenderimus præcedenti in Capitulo adnotata verba *Alberti*, quiduè referat *Philaleta in tractatu de inueſtigatione magiſterij*, ac quid *Helmontius* de ſuo declamet Alchaeſt, nulla erit tàm duriſſima Ceruix, quæ noſtram non ſit complexurus ſententiam; ex ſupradictorum ſiquidèm doctrina liquidò conſtat, vt reliquos ſilentio præteram, duo dari in natura ſoluentia, naturale ſcilicèt, & violentum: Primum naturale appellatur, quià ſic conuenit cum

Corpore diſſoluendo, vt in ſolutione ſoluto inſeparabilitèr vniatur tamquàm Aqua communis Aquæ; violentum autèm ſecundùm nuncupatur, quoniàm nullo modo cum Corpore, quod reſoluit, miſcetur, vel vnitur, verùm poſt reſolutionem tamquàm extraneum ſegregatur. Violentè ſoluentis inſupèr variæ, ſunt ſpecies, & diuerſæ, quas ſagaces excogitarunt in operibus ſuis Artifices; illarum penè innumeram multiplicitatem recenſere hìc abſonum, & impoſſibile: quarè ſeriò notandum eſt, ſoluens quod libet violentum pro noſtro Opere nequaquàm adhibendum, ſed menſtruum eius proprietatis, & naturæ inuenienlum, quod Corporibus perfectis adhærere quidem, ſed non intimè commiſceri, ac vniri valeat; eſt paritèr quàm diligentiſſimè animaduertendũ,

Cor-

Corpus perfectum, Aurum videlicèt, in ſe continere incluſum ſpiritum, qui ſeparari neceſſariò debet, quo ſeparato, & iterùm per crebras, & repetitas contritiones, cohobationes, & deſtillationes, reconiuncto, penetratur Solare corpus, àc per conuenientem caloris adminiſtrationem, debitamuè digeſtionem, in materiam quandàm mercurialem, oleoſam, viſcoſam, & ſulphuream conuertitur, quibus fuit naturæ primordijs procreatum; Si ſenſum igitur meum rectiſſimè percepiſtis Sapientię Filij, vtrumquè requiri in perfecto Opere Solari, cognouiſtis Soluens: Primum ſiquidèm violentum corpus adulantèr, & blandè emolliens ſpiritum ab Auro prodire cogit: alterum autèm eſt ab ipſomet corpore extractus ſpiritus aurificus, qui mòx poſt leuiſſimas, & fa-

cilimas indè pręparationes, in Vaſe apto perficiendas, depurandus, ſublimandus, exaltandus, ac iterùm proprio cum corpore commiſcendus venit, vt ipſum vndiquè penetrando, ſoluat in illud ſulphur, ſiuè oleum pręcioſiſſimum, quod in colore mirabili.

Emicat, & radijs aduerſo Sole coruſcat.

Oportebit deniquè prudentem Artificem conſiderare, quò menſtruum illud violentum, vt tetigimus, deſumendum ſit, ne in caſſum laboret; fruſtraneaſquè inſumat expēſas, quòd haùd difficultèr comparabitur, ſi conuenientiam, & diſconuenientiam, proportiones, & pondera naturalium intimè quis contemplabitur: Hìc profectò vnicuiquè Studioſo, & intelligenti tàm grande arcanum reuelaui, vt incredibile dictu, quantùm cælarint primigenij Sapientes, qui non ſolùm

lùm illud per ænigmata, tropos, & allegorias, vt in reliquis conſueuere, non patefecerunt, ſed tàm abſconditum mortalibus, ob excellentiam, eſſe voluerunt, vt nunquàm de eo in ipſorum Libris, quos vſquè dùm videre mihi contigit, particularitèr tractarint, & meritò. Clauis ſiquidèm eſt præcipua totius naturalis Philoſophię, qua in Sacrarium Naturę abditum penetrare valet, & prohibetur vnuſquiſque; ſed quid? Phoſphorus noſter ad ſolarē veram ſemitam dirigit omnes; & ideò ſciant vniuerſi, deſumi à Mercurio venali Soluens iſtud violentum; Eius incumbant præparationi, quæ facilis eſt negotij: Mercurij pondus, & Vaſis adaptationem lubens ex charitate communicarem, ſed ab Adeptis prohibeor, qui ſigilli fractores detrudunt in Orcum: obſtacula rumpet ijs,

quos Deus candidos nouerit: Intentio igitùr noſtra eſt, quod ſpiritus metallicus per vulgarem Mercurium, præparatiſſimum tamèn, reſeratus à Corpore perfecto, & vt *Marſilij Ficini* pæne verbis vtar *in capite quarto*, craſſiori non cohibitur materia, ſed per quandàm ſublimationem ad ignẽ ſegregatus, ſecretuſque, mòx in ſua ſede naturali conſeruatus, tamquàm ſeminaria virtus, prætèr omne falſum non ſolùm poterit ſibi ſimile generare, ſed purificatus, mundificatus, & ſubtiliatus terminari in illum potentiſſimum Philoſophorum Lapidem, perfectione quæuis imminuta corpora complere, & qualibet ſorde immundum Corpus repurgare, tincturaquè ſua reſtaurare, & in priſtinum renouare potentem, quo immenſo cunctos dotare Theſauro, fideles, ac Miſeri-

ſericordes ex corde deprecor Altiſſimum, cui in æternum laus ſit, & benedictio. Nec eſt, quòd quis dicat, verum eſt dari Soluens violentum, ſed illud eſſe vnicum tantùm famoſum Alchaeſt, quod quidem corpora cuncta diſſoluit, at diſſoluta deſtruit, & priuat virtute illa ſeminali, & prolifica quòad vegetationem, & multiplicationem; nam ideò violentum Soluens in medium non adduximus cum præcitatis Auctoribus, ac ſi liquoribus, per eos inſinuatis indigere ſignificaremus, ſed vt prò comprobatione noſtrę ſententiæ ſolùm oſtenderemus, Arti non repugnare Corporum ſolutiones in naturam Mercurij excluſo Sapientum argento viuo. Superiùs prætereà innuimus, Auri phyſicam Solutionem noſtram eſſe, non violentam, quam per ſpiritum illum, viſi-

lem

lem, qui in ſe incluſam illam continet animam mediam naturam, non per violentum ſoluens, perfici, & abſolui contendimus ſolo medio externo calore adiuuante, ac illam promouente; Concluditur ergò iterùm, medium noſtrum appellitari violentum Solnens, quatenùs ſpiritum excitat ſolumodò, vt Corpus ſuum relinquat, qui liberatus à carcere, in quo inutitèr detentus, & poſteà per artem mundificatus, & exaltatus Corpus ſuum mortuum permeat, reſoluit, quod tandèm nobis reſuſcitatum, & glorioſum reſtituit, terminatum in Lapidem illum ſublimiorem videlicèt, qui nil aliud eſt, quàm Aurum in ſupremum maturitatis gradum exaltatum. Ex quà definitione, vniuerſa Philoſophorum turba vnanimitèr approbata, placet hìc per impertinens firmiter

mitèr concludere ex ſolius Auri Corpore prodire verum auriprolificum ſemen, tàm maſculinum, quàm fæmininum: In tantùm Aurum in ſupremum perfectionis gradum deducitur, in quantùm Mercurius ſui Corporis ſeparatus, & inſeparabilitèr Mercurio Sophico coniunctus, per ſulphur proprium, priùs ſegregatum, ablutum, & ab internis fæcibus vindicatum, ità in decoctione exaltatur, vt non ampliùs Aurum ſit, quale erat prius, ſed aureus lapis, & nouum Corpus glorificatum: hinc ad nos, certum eſt Mercurium illum Sophycum, licèt animatum, ſiuè duplicatum ſit, adhùc crudum, & indigeſtum eſſe, & per conſequèns ſumma indigere decoctione, antequàm in optatum terminetur, (Mercurius ſiquidèm crudus ſolus ille eſt, qui Corpora ſoluere perhibetur)

qua-

quamobrèm ab intelligentibus facilè concludetur, quod ſulphur ipſum aurificum faciliùs conuertet naturam ſuam mercurialem in lapidem, quàm Mercurium ſui Corporis ſeparatum, qui per Mercurium Sophicum reintrudatur, & in reſolutione conuertitur ad remotam materiam, quàm eſt natura mercurialis; & hoc à fortiori confirmatur, quia faciliùs eſt, intrinſecum agens ſubigere, & in ſuam naturam reducere minorem, quàm maiorem quantitatem ſubiecti, quod ſibi transmutandum ſubijcitur, quod & vltrò ſperandum, dùm magis ipſi eſt conueniens, & proportionatum.

CA-

CAPVT QVARTVM.

Edocet in Opere multiplices Spiritus, & Corporis ſublimationes neceſſarias.

QVotquòt de hac tàm ſublimi ſcientia conſcripſere Philoſophi, vnanimitèr concluſere corpora prius reſeranda, mòx purificanda, & ſublimanda, & Spiritibus idem Opus neceſſarium paritèr conclamarunt; ſed omnes diſtillationem, & ſolutionem cum ipſa ſublimatione confuderunt, & iure quidèm, nàm, vt in Turba legitur, ſi clariùs locuti fuiſſent, Pueri Scientiam noſtram illuſiſſent, nullaquè Sapientis ab Inſipienti diſtinctio foret. Sed ne nimis à promiſſa breuitate, quàm mihi præmiſſi, elonger, ſciendum eſt, Phoſphorum noſtrum, qui & noua penè (quatenùs

hucuſque inſolita, de ſolo Sole perractat) quinque proponere neceſſariò inſtituendas tàm ſpiritus, quàm corporis ſublimationes. Prima ſiquidem ſublimatio Spiritus tùnc ſequitur, cùm repagulis corporis vindicatur, cuius craſſiori cohibibatur materia. Secunda fit, cùm Spiritus ipſe toties eleuatur, & iterùm remiſcetur corpore cum proprio, quò ad ipſum intimè penetrando, denuò factus ſit globus vnus cum eo in colore mirabili. Tertia Spiritus ſublimatio tùnc euenit, cùm ſeparatur à terra ſua philoſophica, corpore iàm toto per digeſtionem, & putrefactionem ad natura Mercurij redacto. Quarta Spiritus ſublimatio eſt, cùm per ſubtilem, & artificioſam operationem denuò pluriès exaltatus imbibitur corpori ſuo calcinato. Quinta tandèm, & vltima

tima ſpiritus ſublimatio perficitur, cùm debita proportione terræ ſuæ physicę retentus, per actiuitatem propriam, & ſibi connaturalem, extrinſeco ſolo igne adiuuante, in Lapidem præfinitur: accedamus ad ſublimationes quinque Corporis.

Prima Corporis ſublimatio tùnc fit, cùm facta coloris ſpiritualis ſeparatione, interùm per contritionem meleuigatur, & coniungitur animæ medię naturę. Secunda Corporis ſublimatio ſequitur per crebras corporis ſublimationes, in quibus ſecùm retinet, & coagulat partes ipſas omnes ſpirituales. Tertia tùnc Corporis ſublimatio euenit, cùm totale Corpus Auri ſubtiliatur, & reſoluitur conuenienti putrefactione in oleum ſulphureo-mercuriale. Quarta tùnc corporis ſublimatio eſt, quandò cum præ-

cioſiſſima Solis Margarita ſeparata, & diſtillata philoſophicum ſublimatur corpus calcinatum aridum, & ſiccum, & ſic exaltatur, vt in ſe ſolo contineat, quod Philoſophi quærunt; Quinta tandèm, & vltima corporis ſublimatio perficitur, cùm Terra phyloſophica Phæbi ipſius coniugio, diues facta, decoquitur in lapidem, qui tandèm deſinit in Rubinum perlucidum, chryſtallinum, tranſparens, fixum, & tingens, diuinæ Omnipotentiæ redolens myſterium. Iſtæ omnes ſublimationes, tàm ſpiritus, quàm corporis, requiruntur neceſſariò in opere noſtro; nàm ſi non ſeparares, & ſublimares Spiritum à corpore ſolari, Aurum nullo modo remolliretur; Si verò ſpiritum per repetitas operationes, & coniunctiones, non eleuares à corpore, illud nunquàm alteraret, nec per-

fecte-

fectè penetraret: Si verò non ſublimares ſpiritum à corpore oleoſo, per decoctionem vergeretur cum ipſo in terram fixam quidem, ſed inutilem: Si ipſum non ſublimares cum terra phyſica pluries, at in vnica vice, Mare confuſionis fieret, & Pelagus conturbationis; Aſt quia paulatìm tandèm ipſum cum terra ſublimaſti, vertetur in ſal illud mirabile, quod quæſitam habet poteſtatem illam mirabilem tranſmutandi: Sic prima Corporis ſublimatio requiritur, vt duræ compaginis moles integra diuidatur in partes, in quas agere poſteà ſoluens ſit validum: neceſſaria quoquè eſt ſecunda corporis ſublimatio, quià per illam redditur intrinſecè leue, & quaſi ſpongioſum ità, vt in tertia ſublimatione ſic ſubtilietur, quod in Oleum euadat; & ideò eſſentia ſua priuatum, per quartam ſubli-

blimationem gradus eos intenſos igneitatis, & ſiccitatis acquirit, per quos potens eſt humorem proprium in quadruplici proportione retinere, & per quintam, & vltimam ſublimationem figere in Medicamen illud nobile, quod eſt Naturæ, ac Artis miraculum. Habes hìc igitur, beneuole Lector, ſublimationes omnes, operi noſtro conuenientes, generalitèr, & totalitèr explicatas; tuum tamèn erit conſiderare, cùm de vulgaribus, & cùm de philoſophicis pertractarim; hoc vnicum pro tua intelligentia ſuperaddens, me in aliquibus ex genio luſiſſe, & quòd multifarias operationes, ſcilicèt diſtillationem, deſcenſionem, mixtionem, ſeparationem, coniunctionem, ſolutionem, inhumationem, putrefactionem, congelationem, & fixationem, ſub vnico ſublimationis

no-

nomine volui contineri, ad incautos decipiendos, non ignorans Studioſos, doctiſſimorum Virorum librorum caterua ſtipatos, quid, & quotuplex ſit phyſica ſublimatio; ſi, & quomodo inſtituenda veniat apud Adeptos, qui cuncta poſteris candidè tradiderunt: Opus aurificum, tàm theoricè, quàm practicè abſolui; quod capiat, qui poteſt.

CAPVT QVINTVM.

Diſſerit, an Vita Hominis prolongari poſſit, vt promittunt Philoſophi.

SCientiarum perfectam cognitionem, haùd difficilimam tantùm, verùm & impoſſibilem, haberi, ab *Eccleſiaſte in octauò* deſumitur, vbi habetur: *Et intellexi, quod omnium operum*

rum Dei nulla poſſit homo inuenire ratio-nem eorum, quæ fiunt ſub Sole; & quantò plùs laborarit ad quærendum, tantò minùs inueniat: etiamſi dixerit Sapiens, ſe noſſe, non peterit reperire: rationem dedit *D. Auguſt. de Ciuit: Dei*. *Omnes*, inquit, *quod corporeus ſenſus attingit, quod & ſenſibile dicitur, ſinè vlla intermiſſione temporis commutatur*, veluti cum capilli capitis noſtri creſcunt, vel corpus vergit in ſenectutem, aut in iuuenta effloreſcit, perpetuò id fit, nec omninò intermittit fieri: quod autèm non manet, percipi non poteſt, illud enim percipitur, quod ſcientia comprehenditur; compræhendi autèm non poteſt, quod ſinè intermiſſione mutatur; non eſt igitùr expectanda ſinceritas veritatis à ſenſibus corporis, quibus cùm alligati ſimus, quis dubitabit, in varia, & ambigua, ina-

nia

nia, & falſa non prolabi? propter quod tàm diuerſa in libris ſunt propoſita philoſophantium, vt cum *Apoſtolo* fateri cogamur, *omnem Donum Bonum ſuperni è Patris Lumine neceſſariò deſcendere*: eſſet igitùr ab alto deſumendum rerum argumentum, quò ex naturę corruptę imbecillitate ſcandere nemo valet: ex tamèn coniecturatis, & patefactis in natura impertinentèr non aſſeremus, imò pro viribus demonſtrabimus, lapidem vitam Hominis reſtaurare, ac in longum protrahere poſſe: ex ſacris namquè paginis patet, etiàm poſt lapſum Adę, Protoplaſti noſtri, eiuſque eiectionem terreſtri de Paradiſo, in quo ſolo lignum Vitę effloreſcebat, Seth, Enos, Cainan, Malalael, Iared, Henoch, Matuſalem, ac Lamech, per multa naturalitèr vixiſſe ſæcula cum ipſo Adam,

quid prohibet ergò, & hoc nobis non contingere poſſe, & tùnc maximè quià id contendimus per Medicamina fieri? Nec valet obiectio, *ex Geneſis nono* deſumpta, dixiſſe, videlicèt Deum, *non permanebit ſpiritus meus in Homine in æternum, quià caro eſt, eruntquè dies illius centum viginti annorum:* Altiſſimus ſiquidèm tunc allocutus videtur de Hominibus ijs, qui illa in peruerſa ætate viuebant, non de venturis: dedit enìm Deus ſpatium centum, & viginti annorum tùnc viuentibus, vt pænitèrent, antequàm aquis terræ ſubmergerentur, ſicuti vnanimitèr, & rectiſſimmè *DD. Chriſoſt: & Hyer: ſuper Geneſim* concludunt, quibus *in decimo quinto de Ciuit: Dei* aſſentitur *Auguſt:* hæcquè veritas ab effectibus patuit, quippè cùm pòſt vniuerſale diluuium Abraam centum ſeptuaginta quinque,

Iſmael

Iſmael centum triginta ſeptem, Iſaac centum, & octuaginta, & quamplures alij longioribus vixere annis. Nulla eſt igitùr prò vita noſtra determinata abbreuiatio per Dominum, licèt conſtituti ſint vitæ termini, qui præteriri non poſſunt. Inſupèr ſi Serpens, antiquis reiectis ſquammis, repubeſcit, Aquilaquè renouatur, non videtur denegandum, proptèr Hominem (cui omnia maxima, & minima ſubiecta) Deum in terris non creaſſe aliquid, cuius bonitate incolatus prolongaretur. Idquè vltrò confirmatur; Nàm Vita longa non solùm mortalibus eſt ab ipſa Natura prommiſſa, quæ vt Parens vniuerſalis conſeruationi ſuarum partium indeſinentèr incumbit, ſed ab ipſo Deo, qui Ideò medicinam creauit, pręcipitquè Medicum, prę cęteris honorandum, quem ob nęceſſitatem

creauit, & in conſeruationem humanę ſpeciei. Chriſtus etiàm Ore proprio dixit, *Medicis non indigere benè valentes, at infirmos & ægros*, ex quo ſanè colligitur, Medicum adaptatione debita rerum præparatarum, poſſe, & morbos depellere, & vitam prolatare, dumodò ſit vnus ex Vnguentarijs, qui ſciat conficere pigmenta ſuauitatis, non deficientia in opere ſuo: De vita longa paſsìm ſunt hyſtoriæ apùd Authores, quibus inficiando non ſolùm detraheretur, ſed Omnipotentis immenſæ Bonitati, & Maieſtati, qui mirabilis, & potens eſt in Operibus ſuis. Hìnc luce meridiana clariùs apparuit, Vitam longam, & à Natura, & ab Arte nobis elargitam, ſed quo medicaminis vſu, nondùm determinauimus. Multa præſcribuntur arcana à Paracelſo, vt tinctura lilij, ab Electro

mi-

minerali immaturo deſumpta, Elixir proprietatis, & tinctura, ſeù lapis phyſicus principalior eſt Medicina apùd Adeptos omnes: *Helmontius* idem de *Electro*, & mòx *de Elixiri proprietatis Theofraſti* cum reliquis confirmat Philoſophis, aſt talis virtutis & potentiæ eſſe phyſicorum lapidem, ſolus, quod ſciam intèr Hermeticos ipſe negauit, imò per tria Naturæ regna ſolertiſſima diſcurrens indagine, Cætim vnicum reſolutum, quatenùs incorruptibilem, & immarceſcibilem pro arbore vitæ longæ elegit: ratio autèm, qua decantatam virtutem lapidis denegauit, extitit, quòd putauerit, Vitam longam dumtaxàt deſumendam ab ijs, quæ primigenijs noſtris conſtitutiuis permiſceri ſolumodò poſſent, non verò ab alijs, & præcipuè Mineralibus, & Metallicis, quæ cùm ſint fixiſſimæ

com-

compoſitionis, & ſummæ in igne conſtantiæ, fermentis noſtris nullo modo ſubigi poſſunt, & per conſequèns in partium alimentum nullatenùs conuerti; qua doctrina, nulla altercatione, admiſſa, dico etiàm ſtare inconcuſſam, & veriſſimam cæterorum Philoſophorum ſententiam, penès quos ſatis cognitum ab experientia fuit, multa, per ſibi in parua quantitate adiuncta, vltrò perduraſſe, quàm poſſibile videretur naturalitèr. Dicam quid viderim: Noui Hominem, qui grana viginti quatuor cuiuſdam, mihi ignotę, rei addendo candelæ pinguedinis hircinæ, quæ plerumquè ſpatio horarum quinque conſumebatur, vſque ad decimam ſextam perduraſſe ſolita cum flamma, & lumine claro illo, quod ſimplex effundere ſolebat. Quo experimento ſatis apparet, vitam

Ho-

Hominis per adhærentia quoquè ſolumodò prolongari poſſe, & ſic Lapidem, quamuìs primigenijs noſtris conſtitutiuis negetur poſſe intimè permiſceri, ſufficere eius adhærentiam, & ex conſequenti poſſe præſtare Vitam longam: fruſtranea quoquè fuiſſet tàm exactiſſima Auri ſub Mineris decoctio, ſpirituſquè illius ætherei tenaciſſimum cum corpore fędus irritum, dùm per ipſum *Helmontium* in Venere ipſa præſtantium ſulphur haberemus ad Vitam longam, quod tàm diuturno temporis interuallo incaſſum elaboraſſet Matura, quod affirmare longe diſſonum. Cocludamus ergò cum *Marſilio Ficino* Magiſtro noſtro, quod ſicuti omnis Natura eſt in Sole, & Sol in omni natura, firmitèr credendum eſt, inter Archeum, & igneum illum ſpiritum aliqualem intercedere natu-

rarum

rarum proportionem, & affinitatem; quibuſcum Vitæ Rector ille, & Patronus fulcitus, eam prolongare poſſit, vt veridicè ipſius exaltati Spiritus poſſeſsores litteris commendarunt.

CAPVT SEXTVM, ET VLTIMVM.

Praxim integram Solaris Magiſterij candidè præſcribit.

DEuenimus tandèm, annuente Deo, poſt multifarias quæſtionum propoſitiones, & reſolutiones, quibus noſtram operationem paſſim diſperſimus, ad recolligendam Solaris noſtri Magiſterij completam, & integram praxim, quæ ſic perficienda venit: antè omnia neceſse eſt, vt ſufficientia vitrea vaſa cum adapta-

tis

tis Furnellis tibi Pares: indè ſumes debitam quantitatem Mercurij venalis, quem, per ſe, abſquè additamento rei alicuius tàm extraneæ, quàm ſuæ naturæ affinis, à ſuperfluis vindicabis: Signum rectæ præparationis pulueris nullius in tui Vaſis fundo nota: Hunc ſic purificatum, & feruidum in ſextupla proportione ſe habentem, cum Auro, in ſubtiliſſimum pollinem redacto, coniunges, vt norunt Aurifabri, hæc coniuncta, & calentia in conſimilem aquam ſpiritualem inijcias debitis cum obſeruationibus, & cautelis, nè & malagma, & aquam tuam reſeruatam amittas, cum expenſarum non ſolùm, ſed & vitæ tuæ detrimento, & periculo; artificioſam hanc intelligat mæchanicam, qui poteſt, circa quam, me licèt clariſſimè detex rim, non ambigo, quìn plerique pl

rima multotiès ſtolida, & ridicula non ſint commentaturi. Malagma hoc per aquam diſperſum, à Mercurio, dùm per corium traijcies, ſeparabis, & poſteà conteres per ſe, ac ità ſupèr porfidum leuigabis, quòad inſtar Butiri digitis contrectari quæat. Illud indè pondera, ac eiuſdem aquæ, in qua extinctum fuit, & frigefactum, permiſce portionem talem, vt cum Mercurio, quem retinuit in duodecima proportione ſe habeat ad prçcium: Omnia ſuperinfundes in Vrinale vitreum, optimè incruſtatum, ac iuncturis diligentiſſimè clauſis, nè euolet aliquid, in Furnello collocabis, & ignem carbonum ſubijcies, virtute cuius, quamuìs aliqualitèr leuiſſima, minimo temporis ſpatio, animi tui cum admirabili gaudio, & incredibili lætitia, Solarem illum ſpiritum corpore

pore ſuo pedetentim eleuari, & ſecerni videbis: poſt extillabit Mercurius, quem in aliud Vas excipias, & ne totus tranſeat, cura diligentèr, vt paulatim frigeſcat Furnus, & Vaſibus frigefactis, Aquam tuam, in Vrinali impoſitam, inuenies cum ipſo toto penè argento viuo remanſiſſe Corpori commixto: Omnia, coitionibus reiteratis, craſſum ſemper reijciendo, ſimul tere, & iterùm, iterùmquè tere, quòad in muturgis ſublimationibus ſolùm eleuetur argentum viuum vulgare, & corpus in colore mirabili cum ſecreto ſpiritu perſtiterit, & in vnum coagulatum fuerit; quod eximatur, conſeratur, & in Vaſe colli longi imponatur, hermeticè ſigilletur, ac ſpatio Menſis Philoſophici digeratur, & reſolutum ad oculum videbitur in preciosiſſimum liquorem, oleoſum, viſcoſum,

& incredibilem ſuauitatis odorem redolentem: mox poſt debitas extractiones, & diſtillationes, terram ab ipſo Oleo artificiosè ſeparabis, quàm per ignis torturam fortitèr ſublimabis, quò ad appareat alba, & vt nix candidiſſima; illam poſtea humore proprio irrorabis, & per quadruplices ſolutiones, & coagulationes ſic exaltabis, vt fiat propinquiſſimum ſubiectum illud lapidis phyſicorum, quod iàm antè appropriato Vitro incluſum, & mox vitro liquefacto ſigillatum, ne reſpiret, & ad conueniens ignis regimen poſitum in quadraginta diebus incipiet denigrari, ſed non in colore nigredinis illo, quem ſibi ſtolidum fingit vulgus; apparebit ſiquidèm illa in colore mali fracidi, qui color ſenſim de die, in diem amplior fiet, & magis perſpicuus, ſicquè maiorem oſtendet

det intenſionem vſquè ad completos alios dies quadraginta . Hucuſquè peruenit mea experientia; & ideò nil ampliùs colorum antè oculos Lectoris ſpecificè ponam, ipſe eos cum Adepis ſibi paret, & præſertìm cum *Philaleta*, qui candidè illos deſcripſiſſe dicitur . Hoc vnicum pro corollario tandem communicabo: Ignem in noſtro hoc opere Solari adminiſtrandum æqualem, & continuum à principio, in medium, & ad finem vſquè; Ignis etenìm, qui intendendus eſt, internus, non externus eſt, qui prometur per non extimi intermiſtam caloris adminiſtrationem: Signa ignis, & putrefactionis tradita, Adeptum à putatitio diſtinguent Philoſopho.

FINIS.

Imprimatur

F: Antonius Caballus S. T. P. & Vicarius Generalis S. Officij Arimini.

Imprimatur

Ioannes Laurentius Caſtellarius pro Vic. Generalis Fani.